

betalt. Altsaa, det er de samme Følk, der udføre det private Skifte, der lige derefter godkjende det som offentlig Autoritet, maaske samme Dag, ja, maaske i samme Time. Det vil altsaa ses, at dette store vigtige Princip, som den høitærede Minister har Fortjeneste af at have indført i vor Lovgivning, og som kan være meget godt og frugtbringende, naar det anvendes paa rette Maade, ikke har haft nogen anden Følge, end at Statskassen er bleven unddraget en hel Del Indtægter. Jeg skal tillige henlede Opmærksomheden paa, at efter min Mening er der ogsaa en anden Indretning i den ny Skiftelov, som bliver noget misbrugt, og det er Medhjælperinstitutionen. Tidligere var det Regel, at Skifteretten selv for de Skiftegebyrer, som erlægges, skulde udføre de Arbejder, som hørte til Boernes Behandling, forsaavidt som de kunde udføre dem; men nu er det derimod blevet Regel mange Steder — jeg siger ikke alle Steder — at Boet overalt, hvor der kan findes nogensof-helst Anledning til det, antager sig en Medhjælper, og der er naturligvis altid Følk, som ville være Medhjælpere, det er jo Sagførernes Virksomhed, de ville meget gjerne have denne Bestjæftigelse. Men Resultatet er, at Boet belastes med en ny Udgift, Udgiften til Medhjælperen, som formentlig ikke burde finde Sted. Det er meget godt, at Skifteretten har Lov til at tage Medhjælp, hvor Boets Vidtløftighed og øvrige Bestjæfting gør det nødvendigt, men at dette skal anvendes saaledes, som det sker enkelte Steder, at Skifteretten, for selv at blive fri for at behandle Boet, overlader det til en Medhjælper, det anser jeg ikke for korrekt, og det burde ikke finde Sted. Jeg haaber, at det maa være lykkedes mig ved mine faa Bemærkninger at henlede Opmærksomheden paa, at Landen i den under den høitærede Justitsminister fungerende Administration ikke overalt er, som den kunde ønskes. Det er ikke for at dadle den høitærede Minister og heller ikke af Øyst til at angribe Embedsmænd, at jeg er fremkommen med disse Udtalelser; men jeg er fremkommen dermed, fordi jeg ønsker, at denne Gren af vor Administration skulde med Hensyn til human Land hæves op i Niveau med vor øvrige Administration, og jeg vil haabe, at den høitærede Justitsminister ikke vil misforstaa det, men at han er besjælet af samme Tanke i saa Henseende.

Finantsministeren (Estrup): Det er for at gjøre nogle Bemærkninger i Anledning af, hvad det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds (C. Hage) fremsførte, da han

i Jorngaars talte, at jeg nu tager Ordet, og særlig for at besvare det ærede Medlems Anse over, at de Kapitaler, der ere anbragte i Statens Jernbanedrift, navnlig de Kapitaler, der ere anbragte ved Kjøbet af de sjællandske Baner, gave en slet Korrentning, hvad forøvrigt efter det ærede Medlems Mening ikke var Andet, end hvad man kunde vente af en Statsdrift overhovedet. Det ærede Medlem har gjort sig skyldig i ikke faa Urigtigheder i den Fremstilling, han gav, og jeg tror, at det dog har nogen Betydning, at de Baaftande, der ere fremkomne fra et æret Medlem med den finantsielle Indsigt som det ærede Medlem for Kjøbenhavns 7de Valgkreds, ikke blive staaende uimodsagte, forsaavidt de ere urigtige. Det ærede Medlem opgjorde Kapitalbeløbet, som Statsbanerne stode os i, og bemærkede, at han ved sin Opgjørelse var kommen noget høiere, end den Beregning angav, som forelaa fra min Side, og det ærede Medlem henvendte en Opfordring til mig om at rette visse Feil, som vare indløbne i min Beregning, blandt Andet den, at man ikke havde regnet den Million, som Staten eiede i Aktier i den østjydske Bane, med i det Beløb, som samtlige Statsbaner nu stode os i. Jeg skal for ikke at blive for vidtløftig, paa dette Punkt kun henlede det ærede Medlems Opmærksomhed paa Pagina 18 i Statsregnskabet for 1881—82, hvor det ærede Medlem vil se, at disse 1,080,000 Kr. i Aktier ere beregnede med i det Beløb, som de jydske Baner staa os i. En anden Urigtighed antydede det ærede Medlem kun ved Opgjørelsen af de sjællandske Baner med et Beløb af cirka $\frac{1}{4}$ Million Kr., men da det ærede Medlem ikke angav, hvori Urigtigheden bestod, ser jeg mig ikke istand til hverken at stadfæste eller imødegaa denne Baaftand. Men hvad de jydske Baner angaar og den Million, som skulde være glemt, da er det ærede Medlems Baaftand urigtig, saaledes som Statsregnskabet for 1881—82 viser.

Dernæst bemærkede det ærede Medlem, at det sjællandske Jernbaneselskab havde været istand til i de sidste Aar, i hvilke det drev Banerne, at give omtrent 6 pCt. Udbytte af Banerne, hvilket efter det ærede Medlems Beregning, naar man tager skyldigt Hensyn til den Pris, til hvilken Staten har kjøbt Aktierne, vilde svare til 5 pCt. nu, og i Modsætning dertil fremhævede han, at Banerne nu kun gave et Udbytte af $3\frac{1}{2}$ pCt., eller naar man faae hen til, at de 13 Millioner af Kapitalen skulde forrentes med 4 pCt. som Prioritetsgjæld, kun gave $3\frac{1}{3}$ pCt. Det vil efter det ærede Medlems Fremstilling være disse $3\frac{1}{3}$ pCt., som nærmest maatte